

DIREKTORATET FOR
NATURFORVALTNING

LOKAL FORVALTNING – OBLIGATORISK ORGANISERING

Stortinget ga i 1996 miljøforvaltningen i oppdrag å styrke den lokale vilt- og fiskeforvaltningen gjennom å overføre mer myndighet og ansvar til kommuner og rettighetshavere. Når det gjelder fiskeforvaltningen spesielt er det et uttalt mål at forvaltningen i den grad det er formålstjenlig skal skje lokalt.

- 1996 - Driftsplanprosjektet
 - 2000 Forskrift om flertallsvedtak
 - 2004 Arbeidsgruppe nedsatt av Miljøverndepartementet gikk imot obligatorisk organisering
 - 2005 Arbeidet med revisjon av LIL starter
 - 2008 Høring lovrevisjon
 - 2010 Tilleggshøring lovrevisjon
-

Organisering av fiskeforvaltningen i vassdrag

For å fremme en forsvarlig og rasjonell forvaltning av fiskeressursene skal fiskeforvaltningen arbeide for felles organisering.

I vassdrag med selvreproduserende bestander av anadrome laksefisk plikter fiskerettshaverne å gå sammen om felles forvaltning. Fellesforvaltningen skal omfatte regulering av fisket, fiskeoppsyn, informasjon, smittevern, fangststatistikk og rapportering, kultiveringstiltak og bestandsovervåkning.

Departementet kan bestemme at vassdrag med små bestander skal unntas fra kravet om felles organisering.

I vassdrag som ikke omfattes av andre ledd, eller som er unntatt fra kravet om obligatorisk organisering, kan et flertall av fiskerettshaverne med bindende virkning beslutte at fiskeressursene skal forvaltes i fellesskap.

Fiskerettshaverne organiserer selv arbeidet. Den enkelte fiskerettshavers andel i fisket legges til grunn ved fordeling av utgifter i forbindelse med fellesforvaltningen.

Departementet gir nærmere bestemmelser om hvordan den enkelte rettighetshavers andel i fisket skal vektlegges ved stemmegivning i forbindelse med fellesforvaltningen, og om gjennomføring av felles organisering.

Utgifter i forbindelse med fellesforvaltningen er tvangsgrunnlag for utlegg.

For gjennomføring av felles organisering kan bruksordning kreves etter jordskifteloven. Departementet kan kreve bruksordning etter jordskifteloven § 2 bokstav c når ingen av partene vil kreve det eller resultatet av minnelig ordning ikke er hensiktsmessig.”

”Man må unngå å legge opp til at den enkelte fiskerettshavers andel i fisket skal legges til grunn både ved stemmegivning og ved fordeling av utgifter til forvaltning. De økonomiske interessene for hver enkelt rettighetshaver kan være svært forskjellig fra hva som er best totalt for elva. I den biologiske forvaltningen av elva må man se på laksens beste og hele elva under ett. Vald i de øvre delene som gjerne har kortere sesong og mindre inntekter må dermed veie like tungt som vald med høyere inntekter lengre ned. Skal man ha muligheter for å gjennomføre tiltak som gir positive effekter totalt, må enkelte vald betale forholdsvis mer enn hva de får igjen direkte. Man har ikke flere stemmer i et kommunevalg selv om man betaler mye i skatt og det bør man heller ikke få i lakseforvaltningen. Enkelte forvaltningstiltak vil ha svært ulik kostnads- og inntekstfordeling. Fisketrapper er et eksempel på dette. Fastsettelse av fiskeregler er et annet område hvor gradert stemmerett blir svært uheldig. Store vald med høy fangst og inntekt kan da i enkelte elver fastsette reglene og legge føringen for forvaltningen. Derfor må den enkelte fiskerettshavers andel i fisket legges til grunn ved fordeling av utgifter i forbindelse med den felles forvaltningen, mens hver rettighetshaver har hver sin stemme ved stemmegivning.”

”MGK er overveiende positive til forslaget om lokal, grunneierstyrt forvaltning innen klare rammer, herunder også pliktig organisering i anadrome vassdrag. Kommunen er likevel kritisk til at "andel i fisket" skal påvirke den enkelte rettighetshavers stemmegivning i fellesforvaltningen. Dersom "andel i fisket" avgjøres ved for eksempel rene fangsttall vil rettighetshavere som beskatter fiskeressursen i vassdraget hardest også få størst innflytelse ved innføring av blant annet selvpålagte fangstbegrensninger. Rettighetshavere som organiserer fisket på sin eiendom på en mer bærekraftig måte vil ved en slik bestemmelse få redusert innflytelse på vassdragets forvaltning. Bestemmelsen vil dermed kunne føre til at majoriteten av beslutningsmyndighet blir overført til de rettighetshavere som beskatter ressursen hardest, og som kan ha et insitament til å opprettholde det høye beskatningstrykket. MGK er av den oppfatning av at "andel i fisket" ikke skal gjenspeiles i stemmegivning, kun ved fordeling av utgifter. Andel i fisket vil i tillegg kunne variere over tid (avhengig av hvilken fordelingsnøkkel som benyttes), og i større vassdrag vil både utgiftsfordeling og stemmegivning bli svært komplisert både ved etablering og over tid.”

- Forskriftsutkast ikke ferdigstilt
 - Stemmegiving
 - Fordeling av utgifter
 - Balansert regelverk
 - God forankring i organisasjonene
 - Behov for nytt møte
-